

at det vilde være meget let at føre Bevis for, at mine Udtalelser om Officerernes Stilling i Krigsministeriet lige overfor Hærløven netop have grumme meget at bestille med dette Lovforslag. Det skal jeg dog ganske roligt lade ligge. Naar den høitærede Minister henviste til, at der i § 138 udtrykkelig er nævnt Officerer, som efter deres egen Begjæring sættes udenfor Numer, og deraf drog den Slutning, at saa maatte Forudsætningen være, at der ogsaa var andre Officerer, som bleve satte udenfor Numer, saa er jeg ikke Jurist, men jeg tror dog nok, at fra et juridisk Standpunkt vilde en saadan Fortolkning være af en ganske eiendommelig Beskaffenhed. Jeg veed ikke, hvorledes man skulde kunne tænke sig en Kategori af Officerer i Hæren, for hvilken Hærløven aldeles ingen Bestemmelser havde. Havde Hærløven tænkt sig en Kategori af Officerer, der efter egen Begjæring traadte udenfor Numer, og en anden Kategori, der traadte udenfor Numer paa Grund af Ansættelse i Krigsministeriet, maatte den have givet en Bestemmelse for dem begge, men det har den ikke gjort, og det er jo netop derfor, at de forskjellige Ministre i Høielse af, at der saanedes enhver saadan Bestemmelse, have søgt at raade Bod derpaa. Naar den høitærede Minister henviste til Sværnsloven, erkjender jeg fuldstændig Rigtigheden af, at man forrige Aar i § 50 har raadet Bod paa det Forhold, men det kan dog ikke hjælpe Hæren stort, at det er ordnet ved Sværnet; men naar den høitærede Minister samtidigt vilde parallelisere disse Stillinger, saa paaviste den høitærede Minister selv, at Stillingen som Kontorchef og Departementschef i Marineministeriet er noget helt Andet. Forholdet er nemlig det, at de paagjældende Officerer ansattes efter deres Grad med deres Gage, faae et Tillæg i deres Stilling og blive udkommanderede ganske efter de selv samme Regler, som alle andre Officerer. Men dette har jo slet ikke været Tilfældet i Krigsministeriet. Jeg skjønner derfor ikke Andet, end — og det ligger forsaavidt ogsaa i den høitærede Ministers Udtalelser — at der ingenjohelst Bestemmelse foreligger for, hvorledes der vil være at forholde med Behandlingen af de Officerer, der komme udenfor Numer paa Grund af Ansættelse i Krigsministeriet. En Lovbestemmelse findes ikke, og som Folge deraf er jo forsaavidt Alt overladt til, hvad man selv finder for godt. Den ene Minister kan gjøre det paa den ene Maade, den anden paa den anden; men at det er i allerhøieste Grad uheldigt, turde dog vistnok Alle være enige om. Naar den høitærede Minister endelig nævnte, at § 136 ikke faar i Forbindelse med dette Spørgsmaal, skal jeg gjentage, at det faar i Forbindelse med Behandlingsmaaden af de Officerer, der ere satte udenfor Numer paa Grund af Ansættelse i Krigsministeriet (Krigsministeren: Det er jo ikke deres Lønnings-

forhold, Forslaget omhandler). Det veed jeg vel, men jeg nævnte det kun paa Grund af de almindelige Bemærkninger, jeg gjorde om disse Officerer for at vise, at § 136 heller ikke gjælder for dem, idet en Officer for et halvt Aar siden fra Kapitaen udenfor Numer i Ingenieurkorpsen blev forfremmet til Oberstlieutenant udenfor Numer i Ingenieurkorpsen, uagtet der ingen Forfremmelse fandt Sted i Ingenieurkorpsen, og en Anden, en afgaaet Krigsminister, blev forfremmet fra Oberst til General. Der er det altsaa tydeligt, at man ikke kan søge en Hjemmel i Hærløven. Jeg har iøvrigt faaet det Indtryk af den høitærede Ministers Udtalelser, at han anser det som nødvendigt at staae en lignende Bestemmelse tilveie for Hæren som den, man har i § 50 af Sværnsloven. For den Oplysning takker jeg den høitærede Minister, og jeg skal med Glæde bidrage til, at en saadan Foranstaltning gaar igjennem.

Krigsministeren (Ravn): Maa jeg blot dertil svare, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være ønskeligt at faae ogsaa en Lovbestemmelse for Hærens Vedkommende, ligesom man har det for Flaadens. Man har for Krigsministeriets Vedkommende ingen ved Lov fastsat Bestemmelse, idet jeg vil gjentage, at § 138 ikke kan siges at omfatte de heromhandlede Officerer, der staa udenfor Numer, og naar altsaa Loven ingen Bestemmelse har givet, maa man være henvist til administrative Bestemmelser, hvilket slet ikke er heldigt, og det skulde derfor ogsaa glæde mig, om der ved Leilighed kunde gives Anledning til at staae det Forhold fast paa en lignende Maade for Hærens Vedkommende som for Sværnets.

Thomsen: Jeg skal ikke komme ind paa de Spørgsmaal, som have været diskuterede imellem de to sidste ærede Talere, idet de efter min Opfattelse ere Spørgsmaal, som ikke staa i nogen tilsvarelig nær Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, saaledes at der er nogen Nødvendighed for at gaa ind paa dem, saameget mere, som der jo paa anden Maade kan gives Thinget Leilighed til, dersom det ønskes det, i denne Samling at diskutere dem. Jeg skal iøvrigt kun tilføje den Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende har et Syn paa dette Spørgsmaal, der i alt Væsentligt falder sammen med det, der blev fremsat af den høitærede Minister. Jeg begjærede imidlertid Ordet af en hel anden Grund, nemlig for at henlede den høitærede Ministers og, dersom der nedsettes et Udvalg om dette Lovforslag, ogsaa detses Opmærksomhed paa, om der ikke kunde være Grund til at medoptage ved Behandlingen af nærværende Lovforslag enkelte andre Punkter, hvor der formentlig trænges til supplerende Bestemmelser. Jeg tænker navnlig derpaa,